

Ingelesek elebkar izateko bidean segitzen dute

THE GUARDIAN egunkarian, David Bellosi irakurri diogu nola ingelesen gero eta joera apalagoa duten bigarren hizkuntza ikasteko.

Artikulugileak ingelesez baino hitz egiten ez zen txikitako Londres du gogoan. Gaur egun, autobusean ondokoek paxtuera edo hindia, zer hitz egiten duten asmatu nahian ibiltzen da; Londres hizkuntza anitz hitz egiten den hiriburu bihurtu da.

Ikasketa datuek kezkatzen dute ordea kazetaria. Gaztetxoek eskoletan gero eta gutxiago ikasten dute bigarren hizkuntza, 1990eko hamarkadaz geroztik ikasle kopururik baxuenak dituzte gaur egun. Unibertsitateak ez dabilta hobeto, goitik behera egin dute bigarren hizkuntzak ikasteko eskaintzek.

Kazetariaren iritziz, gero eta ingeles gehiagok uste dute ingelesez gain ez dutela bestelako hizkuntzarik behar. Erromatarrak ekarri ditu gogora Bellosek. Haiek ez omen ziren hain inozoak izan. Inperioko ia biztanleria osoa elebiduna zen. Ingelesek hizkuntza berriak ikasteko ezer ez egitea asmakizun berria da, aurreko zibilizazioek egin ez zutena.

Bellosek onartzen du hizkuntza bakarra exijitzen zuten jendarteak egon direla; XVII. mende erdialdetik XIX. mendera arteko Japonia adibidez, baina Bellosek dio oraingo ingeles gazteei ez litzaiekeela gustatuko Japonian garai hartan munduarekiko komunikazioa debekatzen zuen jarrera hura.

Easyjet-en garaian (oso merke bidaiatzeko aukera ematen duen hegazkin konpainia), ingelesen jokoerak asko harritzen du. Akordatu da

nola garai bateko Europako eliteak frantsesa ikasten zuen, eta era berean, nola frantsesek beste hizkuntza batzuk

hitz egiten zituzten: katalana, bretoiara, alsaziera... Gaur egun,

esaten da “mundu guztiak hitz egiten du ingelesez”, baina hiz-

tun horietako ia denek beste hizkuntza bat ere hitz egiten

dute. Badirudi oso talde txiki

batek mundutik isolatzeko joera daukala –dio egileak–, etxean bigarren

hizkuntzarik ez duten eskola ume ingelesak dira horiek. Eskoletan nekez bultzatu

dituzte bengaliera, urdua edo poloniera jolas-tokian ikastera.

EKONOMIAREN TALAIA • TERMOMETROA

Kapitalismoak ez du atsedetik hartzen

LANGILE KLASEAREN GEHIENGOAK eta herritarrek oro har, udako oporraldiez ahal izan duten neurrian gozatu duten bitartean, kapitalismoak atsedetik hartu gabe egin du lan. Etekinak pilatzen segitzeko erasoaldian neurri berriak diseinatzeko aritu da. Orain, oporretatik bueltan, langileek eta herri sektoreek ondorioak jasango dituzte. Hala, Nazioarteko Diru Funttsak (NDF), munduko kapitalismoaren zerbitzura dagoen erakunde nagusienetakoak, Espainiako Gobernuari eskatu dio soldatak %10 jaitsi ditzala. Era berean, murrizketa gehiago exijitu du laguntza sozialetan, BEZa igotzea ere bai, baita pentsioak gehiago jaitea ere. Eta, zinikoak, ez dute lotsarik esateko neurri horien helburua “ekonomia eta enplegua sustatzea” dela. Aitzitik, Cristine Lagardek gidatzen duen erakunde ultrakapitalistak egindako aurreikuspenek diote 2018 arte langabezia ez dela %26tik jaitsiko. Aldaketa horiek lortzeko sindikatu eta enpresarien arteko adostasuna behar dela dio NDFk.

Europar Batzordeak estrategia hori babestu du. Espainiako patronal handiak ere, CEOek –euskal patronalak barne–, horren alde egin du. Espainiako Gobernuak lan arloko legedian aldaketak iragarri ditu, soldatetan eta lanaldietan malgutasun gehiago lortzeko. Iruñeko eta Gasteizko gobernuek, praktikan, Madrilen diseinaturiko estrategia onartu izan dute. Madrildik murrizketa gehiago egiteko asmoa dute, eta Espainiako Ministroen Kontseiluak berriz oporretara joan aurreko bilkuran onartu zuen egunero 2,4 milioi euro gastatzea armak erosteko. Hegazkinak, helikopteroak, gudaontziak eta gerrarako gurdia erosi nahi zituen.

Orain, sindikatuen, langileen eta herri sektoreen ordua iritsi da. Ekintza bateratuen bidez, langileen eta herritarren kontraeraso antikapitalista diseinatu behar da, berezkoak ditugun eskubideak aintzat hartuz, gure soldatak, laguntza sozialak eta enplegua errespetatzea exijitzeko.

Juan Mari Arregi

